

Eredményértékesítő XIII. BAKANCSOS ATOM KUPA

Gyalogos Természetjáró Tájékozódási Túraverseny
az Országos Természetjáró Tájékozódási Csapatbajnokság I. fordulója
Geresdi-dombság, Bátaapáti, 2010. március 27.

Rendező: a DEMETER Egyesület és az Atomerőmű SE Természetjáró Szakosztálya

Az idei versenyünkön, a verseny szempontjából ideális helyszínen, a bátaapáti erdő központjában található egykori erdészház szolgált versenyközpontként. A csapatok a nevezésnél a szokásos kitzűző helyett meglepetésként idén egy BAKancsos kulcstartót vehettek át.

Versenyünkön összesen 292 versenyző, kiránduló vett részt, az alábbi kategóriánkénti bontásban:

	A	A36	A50	A60	A70	B	EC	KC	összesen
csapat	6	11	6	11	3	29	25	11	104
versenyző	14	31	15	27	8	75	67	55	292

A verseny szervezésében, lebonyolításában 29 önkéntes vett részt.

A pályaadatok (légvonaltáv/szintemelkedés) az alábbiak voltak:

A, A36	A50	A60, A70	B	kincskereső C	kiránduló C
8,3 km	6,7 km	5,3 km	6,2 km	5,2 km	9,8 km (tényleges táv)
430 m	370 m	260 m	300 m	250 m	330 m

A verseny szövetségi ellenőre Bacsó Nándor volt, aktív jelenlétét és humorérzékét ezúton is köszönjük.

A versenykészítés legnagyobb kihívása (a szintek lefaragásán kívül) az időjárás intézése volt. Majdnem összejött a jó idő. Mint az – igen kevesek által olvasott – általános tájékoztatóból is kiderült: az időzítéssel volt a gond, részben a verseny előtt és után is napsütéses tavasz volt, csak a verseny napján esős tavasz, másrészt megint a Rezét Kupára sikerült a jó időt elintéznünk. Ezzel kapcsolatban az vigasztal minket, hogy lehetett volna rosszabb is.

A versenyen óvás nem volt, az A60/A70 kategóriában a poligon első távolságára érkezett észrevételt a helyszínen elfogadtuk, a javítást ennek megfelelően végeztük.

A célban két csapat nem adta le a versenykartonját. Az A36 kategóriában indult Sajómenti Cunami csapatkapitánya a csúszós terepen bokatorést szenvedett. Őt az elsősegélynyújtást követően a rendezők Bátaapáti központjába vitték, ahonnan mentővel szállították a szekszárdi kórházba. Mielőbbi gyógyulást kívánunk neki. Egy emelt C kategóriában indult csapattól csak egy üzenetet kaptunk, hogy hazautaztak.

A versenyközpont, a rajt és a cél helyszínéért a Bátaapáti Erdészetnek tartozunk köszönettel, az erdésztől hasznos tanácsokat is kaptunk a vaddisznókkal való találkozás esetére. Szerencsére a helyszínt végül sikerült a kapott állapotban visszaadni.

Köszönjük, hogy ilyen sokan eljöttek a versenyünkre és sok szeretettel várunk mindenkit a jelenlegi terveink szerint 2011. március 26-án megrendezésre kerülő XIV. Bakancsos Atom Kupán.

2010. március 31.

a szervezők nevében: Jakab Albert

„A” kategóriák

pályakészítő: Jakab Albi

A felsőfokú pályák ezúttal egy irányban haladtak, így a pályák útvonala az első 14 pontig minden kategóriában ugyanazon nyomvonalon haladt. Így lehetővé vált, hogy a feladatokat ne kelljen két irányból tervezni. Több pont meg is egyezett a különböző kategóriák esetében.

A **menetidőszámítás** főleg az idősebb korosztálynak jelentett problémát, itt néhányan valószínűleg elfelejtették a szintekre adott pótidőt a számításakor figyelembe venni.

A teljes mezőny 2/3-a elhibázta az **1. pontot**. Kítűzéskor nem gondoltuk, hogy ennyire nehéz lesz ez a pont, hisz a bójától D-re lévő metsződés kanyarulat egyértelműen azonosítható volt, de kítűzéskor kimértük az ÉNy-i árokvillától is a távolságot.

A **poligont** is kevés csapat hajtotta végre teljesen hibátlanul, egy-két töréspontnál a csapatok nagyobb hányada hibázott. A legtöbb hiba a második töréspontnál (jellegfák tuskói) és a befejező pontnál fordult elő. A feladat kítűzésénél ügyeltünk arra, hogy a tévesztő bóják legalább két fokkal, illetve a távolságban a térképi 1 mm-rel messzebb legyenek. Sajnos a feladatmegadásnál az A60 és A70 kategóriák menetutasításában az eredetileg 153 m-es távot elírtuk, így itt a 163 m-re lévő bóját fogadtuk el jónak (gyakorlatilag minden csapat ennél jelölt).

Az **iránymérések** általában pontosak voltak, viszont 3 csapat is elfelejtette végrehajtani a feladatot.

A **8. pont** a csapatok negyedét tréfálta meg, ez a pont jó példája annak, hogy egyszerűnek látszó pont is lehet „fifikás”. ☺

A **9. pontot** az A50, A60/A70 kategóriáknál a csapatok 40 %-a hibázta. Itt egy nem határozott jelleghatáron lévő pontot kellett beazonosítani. A közeli árokvillától irányba, illetve szintén közeli útvégtől távolságra ez megtehető volt.

A **szerkesztett pontnál** nagyon ügyeltünk az 1 fokos tűrés betartására, a bóják megfelelően messze helyezkedtek el egymástól. Csak néhány csapat hibázott itt.

A **távolságmérés** valószínűleg a csúszós terepnek is köszönhetően, a szokottnál gyengébben sikerült a csapatoknak. A hosszabb távon (A/A36) 29 m, a rövidebb távon pedig 25 m volt az átlagos eltérés.

Az A/A36 kategória csapatai egy igen nehéz feladatot kaptak az utolsó szakaszon. A **szintvonal követést** mindössze egy csapat hajtotta végre hibátlanul. A csapatok átlagban két helyen is hibáztak. Ezen a szakaszon került kihelyezésre egy tréfásnak szánt feladat is (térképhelyesbítés – gödörásással), melyet a csapatok jó néven vettek – örülünk, hogy a rossz idő ellenére is megőrizték humorérzéküket.

Az **irányfésűt** a csapatok (A/A36 és A50 kategóriában) nagyobbik fele jól fogta, a hibázók is csak kevéssel mentek mellé.

Az A/A36 kategóriák **25.** illetve A50 kategória **21. pontja** a csapatok 1/3-nak okozott gondot. Itt a közeli kis kúp és a jelleghatár alakja seghetett a jó pont kiválasztásában.

„B” kategória

pályakészítők: Veisz Zsuzska, Decsi Béla

A középfokú pálya kitalálásakor, készítésekor továbbra is azt tartjuk szem előtt, hogy a pontok, az átmenetek már nehezebbek legyenek, mint a tájfutó térképes „kincskereső” (EC) pályán, nincs pontmegnevezés, a pontok legtöbbször nem úton vannak, kell iránymeneteket végrehajtani, és a tévesztő bóják is „tudományosabbak”, mint a C kategóriában. A „B” kategória így megfelelő átmenetet képez a felsőfokú és az alapfokú pályák között. A „B” kategória változatosságát továbbá a pályakitűző személyének változtatásával is elérjük, idén Veisz Zsuzska és Decsi Béla „friss” túravezetőink találták ki a „B” pályát – legnagyobb meglepedésünkre.

Ellenőrző pontonként:

1. **jellegra:** ez volt az a pont, ami senkinek nem okozott nehézséget.
2. **gödör:** azt gondoltuk, hogy ez is könnyű lesz, de azért volt, aki a tévesztő gödör bűvkörébe esett.
3. **jelleghatár:** ez a pont közös volt az A kategóriásokkal, nehezítette, hogy a helyes és a tévesztő bója is 1-1 bozótos rész szélén helyezkedett el. Ám aki odafigyelt, az észrevette a kis völgy végéhez közelebb eső bóját.

4. **rókavár:** ez is egy viszonylag nehezebb pont volt. Két, egymáshoz viszonylag közel eső rókavár, ami még minket is összezavart egy kicsit, de ha figyelmes voltál, akkor tudtad, hogy a fölső lesz az igazi.
5. **szerkesztett pont, rókavár:** arra már talán rájöttetek, hogy a Zsuzska pont kivel azonos. Na de ki a Gömbi pont névadója. Bizonyára van, aki ezt is tudja: a pálya ördögei puli kutyájának a neve. A két pontból a térképen D-i irányba eső rókavár volt a helyes. Sajnálatos, hogy többen is akadtak, akik az A kategóriában kihelyezett bóját fogták meg még a tévesztő helyett is.
6. **Időmérő állomás, mesterséges tereptárgy:** ide még szerencsésen mindenki megérkezett.
7. **távolság mérés:** a zömének ezt még gyakorolnia kell...☺ a megoldás: 269 m.
8. **kis mélyedés:** evidens, út melletti bója volt.
9. **kis völgyyszerű mélyedés:** azt hittük többen bedőltek a tévesztőnek, de 2 kivétellel ez is ment.
10. **gerinc:** volt egy csapat, akiknek nagyon szurkoltunk, na ez a pont nekik nem sikerült csak...
11. **kis orr:** köszönhetitek Albinak, hogy ez a bója is oda került végül, ahol volt. Mi nem ide tettük volna, így jobban jártatok. Célba érkezés után volt némi vitánk erről a pontról, a lényeg, hogy a helyes bója a kis kiugró orr csúcsában lévő fa mögé volt elrejtve, a jól látható bója volt az átverés.
12. **metsződés:** nem volt tévesztő, ezt az akadályt mindenki jól vette.
13. **völgy széle:** a többséget itt sem sikerült félrevezetni, a jó bója a gerinc feljebb eső részén volt.
14. **kis mélyedés:** esélyetek sem volt hibázni!
15. **föld letörés:** ezt a pontot is Albinak köszönhetitek. Mi eredetileg a völgyben lévő forráshoz akartuk tenni, de aztán meggyőzték minket, hogy elég lesz nektek így is a +70 m szint nélkül is. Viszont azt nem értjük, hol fogtatok itt tévesztőt???
16. **jelleghatár sarok+irányszög mérés:** ezt a hibát mi is sokszor elkövettük: menetutasítást mindig figyelmesen elolvasni!! Előbb szúrunk, aztán írjuk be az irányszöveget. Amúgy 86° a helyes adat.
17. **időmérő állomás, tisztás:** sajnós volt, aki ide már nem érkezett meg, de sok volt a késés is, de ezt betudjuk az időjárás és terepviszonyoknak.
18. **határkaró:** ezt a pontot néhányan kihagytátok, vagy csak nem szúrtatok(?), ez egyben az irányfésű kezdő pontja is volt
19. **irányfésű:** a 95°-ra eső bója a 97-es (ha szemben álltál, akkor ballról a 2.) volt
20. **kis kúp:** a tévesztő bója ellenére itt is jól szerepeltetek.

Kincskereső („EC”) kategória

pályakészítők: **Jakab Éva, Bányai Lackó**

A tájfutó térképes (ún. kincskereső, alias „EC”) pálya jó gyakorlási lehetőség a tájfutó térképpel ismerkedő, tájékozódni tanuló versenyzőknek. A pontok mind utak mellett voltak, és idén valahogy úgy adta a terep, hogy több, egymáshoz közeli pontot sikerült találni, így 18 ellenőrző pont lett, és a tévesztő bójákat érdemes volt kitenni.

Ellenőrző pontonként:

1. **jelleghatár:** fífikás volt, a közelebbi volt a jó bója, de csak saját túratársainkat sikerült becsapni ezzel a ponttal,
2. **szárazárok:** az úttól 20 méterre, jól láthatóan volt az ellenőrző pont, egy csapat túlbonyolította itt a gondolkodást, olyan messzire, mint a B-s pontok voltak, sosem tennénk C-s ellenőrző pontot,
3. **határkaró:** nem volt tévesztő,
4. **Turista-forrás:** ide majdnem időmérést gondoltunk, mindenesetre a pályakitűzés végére végre a főrendező is látta egyszer ezt a forrást, mert 3 évig nem volt rá ideje,
5. **vizenyős terület (pocsolya):** hihetetlen, hogy milyen sokan bedőltek ennek a nagyon átlátszó becsapásnak, itt kell megjegyeznünk, hogy szőrös szívűek nem vagyunk, csakis tanulságként teszünk tévesztőt a kezdőknek, itt is 70 méter volt a két bója között,

6. **metsződés (szárazárok) vége:** ugye-ugye, nem olvasunk általános részeket, feltételeztük, hogy ismeritek a metszódéseket, nyiladékokat, a tévesztő 150 méterre volt a jó bójától, persze utóbbi volt később,
7. **tisztás:** fiús időmérés (egy, amúgy ügyes csapat kihagyta),
8. **határkaró:** nincs tévesztés,
9. **jellegfá:** nagyon kegyes volt a terep tévesztő szempontjából 😊, itt a nyiladék vezetett le a jellegfához, de útközben egy metsződés kikanyarodott, és többen elfigyelmetlenkedtek a jó bóját,
10. **természetes tereptárgy:** a térképen jelölt természetes tereptárgyak voltak: a forrás és a jellegfá, nem kellett jelölni a határkaróknál és a közöttünk kidobott bójánál, valamint a másik oldalon szintén csak „találomra” kitett bójánál,
11. **bozótos:** senki sem tévesztett, pedig a profik távolságmérése kicsit nehezebbé tette a pontot,
12. **táv mérés:** erős szórással, néhány csapat kihagyta,
13. **gödör:** semmi extra,
14. **útkereszteződés:** útközben volt egy ágra szúrt alma és egy fára kihelyezett koponya, és az ösvény is hangulatos volt,
15. **Üvegputa:** lányos időmérés, elméleti feladattal (a 13. ellenőrző ponttól pontosan DNY-ra és 100 méterre egy *nyereg* volt, a 11. és 13. pont között *470 m* volt a távolság, és *11. ep volt magasabban*, a vastag szintvonalat végigkövetve szépen kiadta, a *fotó az 1. ep-nél készült*, és nincs olyan, hogy tavaszi hunyor),
16. földeltörés, egykori **pince:** 3 csapat tévesztett, pedig a jó bója volt hamarabb, ez a rész azért érdekes, mert korábban láthatóan településféle volt itt, mára alig van nyoma,
17. **jellegfá:** nem volt tévesztő,
18. **kerítés sarkán** mini tisztás (szerintünk poénos a patakon átkelni).

Egy karton megszáradva sem vehetett részt az értékelésben, mert nem látszottak a jelölések, a beírások, de azért igyekeztünk számukra is javítást készíteni.

Kiránduló C kategória

pályakészítő: **Jakab Éva, Bányai Lackó**

Egy rövid kirándulást készítettünk. Kis szakasz kivételével végig jelzett turista útvonalon. Az útvonalválasztáskor mi jártunk Mórágyn is, de ez versenypályának túl messzinek bizonyult.

Nekünk az útvonal szép volt; a versenyt az iránymérés, a távolságmérés és az elméleti feladat volt hivatott eldönteni.

A kirándulók között egy IFI csapat volt, ők a teljes versenyben is ügyesen megállták a helyüket, hiszen a csapat második lett (közvetlenül a tanár bácsijuk után).

Az elméleti válaszok:

A Turista-forrás, a Henrik-forrás és az Anikó forrás közül szintben legmagasabban az Anikó-forrás van.

Az iránymérés helyes irányszöge 23 fok volt.

Elméleti feladat Üvegputánál

- 1) A kis sárga (pitypangnak tűnő virág): martilapu.
- 2) A Geresdi-dombság a Baranyai-dombságban van. Épp' ez érdekesség, hogy a Szekszárdi-dombság pedig a Tolnai-dombság kistájcsoport önálló kistája.
- 3) 5 fekete gólyapár fészket ismerik a Geresdi-dombság területén.
- 4) A fotón látható 1979-es felirat és a tölgyfalevél az Anikó-forrásnál volt (elképzeltető, hogy nem a csapat minden tagja ment le a forráshoz?), de ugyanez a felirat és rajz volt (más színezésben) a Henrik-forráson is.
- 5) A Geresdi-dombság alapkőzete a gránit.

(A kérdésekre a válaszok megtalálhatók voltak az ajánlott irodalomban, illetve a nyitott szemmel túrázás során.)